

tager en Tilkjendegivelse af en mindre Kjerlighed til Provindserne og særlig til Sjælland. Da jeg nu har den Ære at repræsentere et ydost Valgdistrikt og har repræsenteret det i længere Tid, end det ærede Medlem for Kolding sin Valgkreds, og da jeg i sin Tid opponerede mod Anlægget ved Gøbjerg og mod Jernbanerne, føler jeg mig opfordret til at udtale, at det selvfølgelig ikke er slet, fordi jeg havde mindre Kjerlighed til Sjælland end til Hovedstaden, men at jeg har talt og stemt imod disse Anlæg, fordi det er min Mening, og endnu er min fulde Overbevisning, at Sjælland selv ikke vil høste Nytte af disse Anlæg i nogen Grad, der vil staa i Forhold til de Udgifter, der herved ville forårsages Statskassen, og jeg tror, at mit Kjendskab til Sjælland og dets merkantile Forhold ere idetmindste ligesaa store som det nævnte ærede Medlems. Man venter sig jo en betydelig Udvikling i det vestlige Sjælland og i hele Sjælland af dette Anlæg, men jeg tror som sagt, at man der fejler en Del. Havnen ved Gøbjerg maa altid blive en temmelig ringe Havn. Jeg skal ikke her udvise dette udførligere og nøiere, da det jo nu ikke alene er afgjort, at Havnen skal anlægges, men Anlægget af den allerede er paabegyndt, og jeg er altsaa enig med ærede Medlemmer i, at det er ønskeligt at faae den fuldført saa hurtigt som muligt. Jeg skal derfor kun udtale, at der ikke er Grund til at antage, at man der vil faae noget rigtigt godt Udstigningssted. Man bør ogsaa se hen til de Bestræbelser, der i tidligere Tider ere gjorte for Anlægget af Havne imod Syd, i Holsten ved Glückstadt og i Sønderjylland ved Tonningen og Husum. Naagtet Forholdene paa disse Steder ere langt gunstigere end ved Gøbjerg, idet Vandstanden der er langt bedre, og Egnen er frugtbarere og Dylandet rigere, har Udviklingen dog aldrig været til Forventningerne. Hvad Gøbjerg angaar og Forholdene der, da er det jo en bekendt Sag, at det kun vil blive mindre Skibe, der ville naa til

denne Havn; det maa ogsaa erindres, at det kun er 2 Gange i Døgnet, at man har en Vandstand af 12 Fod ved Gøbjerg. Den ene Gang er om Natten, en Tid, da Skibene i Neglen neppe ville gaa derind, saa at det altsaa i Almindelighed kun paa et enkelt Tidspunkt af Dagen vil ske, at selv Skibe af 9 eller 10 Fods Dybgaende ville gaa derind. Det er ganske vist, at en saadan Fart med mindre Skibe vil kunne faae Betydning, men Fragten vil blive højere, fordi Skibene ingen stor Last kunne indtage, og derfor vil det blive en dyrere Transport, end man tror. Naar Skibene maa være mindre, har man kun faa Skibe at vælge imellem, naar man skal fragte, og man maa give højere Fragt. Kort sagt, Forholdene ere i det Hele taget ugunstige, men det er nu engang besluttet, at Havnen skal anlægges, og den er paabegyndt. Jeg vilde derfor finde det ulogisk, hvis man vilde standse med Jernbanens Anlæg til Gøbjerg, men derimod forekommer det mig, at man kan gaa den Vej, som jeg tror det ærede Medlem for Skanderborg (Tauber) antydede, nemlig at man kunde bruge en længere Varrække, end man først havde besluttet, til at udføre disse Jernbaneanlæg, at man f. Ex. naar først kunde bevilge til Anlægget mod Syd og til næste Aar det Øvrige. Saaledes undgaar man for det følgende Finantsaar at faae saa store Udgifter, som her ere anførte, og naar man gjør det, kan man maaske undgaa Indkomstskatten, hvilket man ellers ikke vilde kunne. Der tales ganske vist om andre Besparelser, men jeg tvivler meget om, at man uden Støde kan spare paa andre Konti; jeg har gennemgaaet dem, men det forekommer mig ikke, at man kan det. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintber) har rigtig nok ment, at man kan spare 1½ Million Rd. eller saa omtrent paa Forsvarsveienet, men jeg tror ikke, at der gives nogen lettere Økonomi end den i Fredstid at spare paa Udviklingen af Forsvarsveienet; thi bliver man indviklet i en Krig, blive Udgifterne, naar